

عنوان مقاله:

مناسبات صلح و جنگ در رویکرد امام علی (ع) واکاوی رفتار سیاسی صلح گرای امام علی در عصر خلفاء

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی امام علی(ع) پژوهی بامعرفی جایزه جهانی امام علی علیه السلام (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسنده:

محمدامیر احمدزاده - استادیار پژوهشکده تاریخ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

آنچه که مسلم است اینکه امام علی (ع) در میان اعراب به قدرت شمشیر و شجاعت مشهور بود اما چه مولفه های فردی در صلح جویی او در دهه هایی که حق او برای خلافت نادیده گرفته شد، موثر بود آیا بین رویکرد صلح آمیز بودن رفتار امام علی با نگاه آخرت اندیش ایشان رابطه ای وجود داشته است براساس رویکرد تفسیری به کنش های فردی اجتماعی امام علی و تحلیل سخنان او در متن نهج البلاغه می توان گفت که گرچه جنگ یا صلح براساس عوامل محیطی و خارجی رخ می دهند و امری اجتناب ناپذیر تحمیلی هستند اما در وجود امام علی و منش و اخلاق او به عنوان رهبر سیاسی اجتماعی جامعه عصر خود شاهد نوعی آخرت اندیشی هستیم که او را از نگرش صلح گرا به نفع جامعه مسلمین در شرایط بحرانی سرشار کرده است. امام علی همواره حق خود را برای جانشینی پیامبر و رهبری سیاسی جامعه مسلمین می دانست اما صلح و مصلحت جامعه در اندیشه او از جایگاه والا و ارجمین برخوردار بود. در اندرزه های امام علی شاهد کاربرت رویکردی اسلامی به صلح و طرح مبانی و تکنیک هایی برای نیل به صلح و منع خشونت و جنگ هستیم. او جنگیدن را در راه دفع فتنه و بستن گلوگاه حیاتی فتنه جویان مجاز شمرده و از آن به عنوان دفاع راستین و جهاد مقدس یاد می کند. صلح را باعث آبادانی، آسایش لشکریان، رهایی از غم و اندوه برشمرده و جنگ را به عنوان ناگزیرترین راه چارخ برای دفع فساد، همواره تقبیح می کند.

کلمات کلیدی:

جنگ و صلح، امام علی، رفتار سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۹۷۸۱۱۳>